

Rigsdagen gaa med dertil, gaar han og saaa med. Hvad der hidtil har forhalet Sagen i 2 Aar, er en Undersøgelse, hvis Resultat er saare mærkeligt for os, der kende Forholdene, men Ministeren staa jo imellem sine Embedsmænds Indberetninger og Beboernes Forklaringer. Der mangle vi, som jeg sagde før, nogle, der kunne se med virkelig kyndige Øjne paa den Slags Ting. Hvor kan man forlange, at et Par Embedsmænd — de være nok saa dygtige — skulle kunne se, om der er Gods nok, Korn nok og Kreaturer nok til en udvidet Trafik paa Stedet! De skønne og skønne, og naar de saa paa Forhaand ere uvillig stemte, bliver Skønnet, at der intet er, og deres Skøn er her saa galt og misvisende, at jeg ikke kan andet end henlede Finansudvalgets Opmærksomhed paa, at der ogsaa er kommet et Overslag fra Beboerne. De sige, at de anslaa lavt sat Forøgelsen til over 260 Vognladninger frem og tilbage aarlig, foruden en hel Del Stykgods, som de ikke kunne specificere. Undersøgerne sige, at de have forhørt sig og talt med forskellige — hvem, faar man ikke at vide. Jeg ved kun to, de have talt med, den ene er Mejeribestyreren, og han skal have sagt, at Mejeriet vil ikke bruge Skiftesporet videre. Der er saa blevet gjort opmærksom paa, at det maa være galt, og jeg har da talt med Mejeribestyreren, og han siger: Saadant noget har jeg ikke sagt. Her ligger et Bilag fra selve Mejeriformanden, der oplyser, at de netop ville bruge dette Spor og ville have stor Fordel deraf. De have givet 200 Kr. til en ny Vej, der er anlagt dernede, og de ville baade sende Smør med Toget og tage deres Kul med det. Han anfører, at de producere 300,000 Pund Smør aarlig, og naar det skal afsendes en Gang om Ugen, bliver det 52 Vognladninger. Dertil kommer 16 Vognladninger Kul. Saa skrive Undersøgerne om en større udtørret Sø, og der sige de, at en Mand har sagt, at Høet ikke egner sig til Eksport. Hvem der har sagt det, aner jeg ikke, men det modsatte er Tilfældet. Min Nabo har i mange Aar været Forpagter af denne Sø, han spandt ganske vist ikke Silke derved, men det er noget andet, det var ikke nogen rentabel Forretning, der skulde nemlig pumpes Vand op osv., men der eksporteres netop en Mængde Hø, Høet egner sig udmærket til Eksport. Det er altsaa atter en ukyndig og fejl Forklaring. Saa er der en Cementfabrik, den skal efter Undersøgernes Mening ikke have nogen

videre Betydning, og den vil dog straks give en Ekspedition af 30 Vognladninger.

Saa siger Kommissionen, at naar denne Station kræves, er det vistnok, fordi det er enkelte Mænd, der have Interesse deraf. Maa jeg spørge: Er det ikke altid saaledes? Naar vi forlange en Station eller en Holdeplads, er det saa ikke altid, fordi der er Mænd, der have Interesse i at faa den; Beboerne i det hele have Interesse deraf, og naturligvis er der enkelte Mænd, der have mere Interesse deraf end andre. Saa tale de noget om, at der skal være gode Tørv, men det er nu bevisligt ikke sandt. Saa anføre de, at der er intet almindeligt Gods, og der sige de nogle kostelige Ting. De have talt med en Kreaturhandler, og han siger, at der sikkert ikke er Kreaturer derude, de blive trukne ind til Randers. Det kan jeg godt forstaa, at det kan Kreaturhandlerne ikke have noget imod. En Kreaturhandler vil hellere give mig et Par Øre mere pr. 100 Pund for at faa mine Kreaturer trukne til Randers, end han vil modtage dem den Mils Vej derfra ved Hasted. Der er en Kreaturfeder derude, der leverer 50 Stykker om Aaret, og han er interesseret i, at der bliver en Station. Men nu er Forholdet det, at man skal trække tidlig om Morgenen med Kreaturerne ind til Randers By, ind igennem Byen i det glatte Føre, og enhver, der ved, hvad det vil sige at trække med fede Kreaturer Vinterdage, først et Par Mil og til sidst ind igennem en meget glat Bygade, ved, at det medfører de største Gener. Man kan ikke en Gang komme til Strømmen til Østbanen, de skulle ind i Randers. Det er af den allerstørste Interesse for Beboerne, at Kreaturerne kunne blive mere hensigtsmæssigt leverede, og Køberen skal nok tage Kreaturerne ved Banen. Det er lige saa misvisende, naar det siges, at der ikke vil blive Tale om Vognladninger med Svin. De have talt med et Slagteri, men det tror jeg ikke har nogen Betydning, for det har vel været Randers private Slagteri. Saa vidt jeg ved, er hver eneste Mand paa denne Egn i et Andelssvineslagteri, og det tager Svin ved alle Stationer og betaler Fragten, saa man kan være overbevist om, at der hver 14de Dag nok skal komme en Vogn med Svin. Saa siges der i et Bilag, at der af Foderstoffer kun er kommet 3 Vognladninger til Uggelshuse Station, skønt den lokale Formand for den store Foderstofforening i Jylland siger, at de i Drastrup have købt for 31,000 Kr., der krævede